

Недорід

Віктор Гудим

Гей, вітри, —
Атакують селянські хати,
Вимітають з дороги пил.
Так щодня – волохаті
До сонця встають стовпи...
Піщугою припали ниви,
Піщугою покрив самум...
З молитвами учора ходили —
Та в очі
- Так само сум:
І проса й пшеницю палить,
Ядерніє од спеки льон,
А жита – наче з'їди стали,
Наче надзелень хто сполов.
Гей, вітри, —
Атакують селянські хати:
Кошлатять соломі стріх...
І немає де сіна взяти:
Тільки курай поріс...
І плетуться понурі думи,
Як шпориш при дорозі битій.
Тільки день – і фіранку руду
Розстеляють вітри в житі...
В радгоспі так само літо —
Обвіває жита норд-вест...
На нивах нехрещених повінь:
Аж гнеться чорнозем – овес...
Тлумачать: пари, сівозміни...
...Та тільки вітри атакують ниви,
Гудуть на трьохпільних клинах.